

Bola to Putinova pasca na USA? Slepý Washington

- CZ24 News | 16. února 2022

RUSKO/USA: Nie je prekvapením, že USA odmietli požiadavky Ruska na bezpečnostné záruky. Moskva však vyjednávala písomne. Osobne mi to začína pripomínať pascu, ktorú Washington ani NATO asi nevidia. Je dosť možné, že Putin pripravuje svoje figúrky na šach politicko-vojensko-ekonomický šach-mat, ktorý môže ešte viac zvýrazniť vnútorné rozpory v NATO.

V decembri 2021 poslalo Rusko Američanom a NATO dva návrhy zmlúv. Išlo o jednoznačne vytýčené hranice, alebo červené čiary, ktorých prekročenie bude znamenať jednoznačnú reakciu Ruska. Tá už nebude len diplomatická, ale tých pár vojačkov NATO na Ukrajinsko Ruskej hranici sa poverú rýchlo do svojich domovov. Určite niekoľko škôd spôsobia, ale je to len pár kusov vojakov oproti rozzúrenému medveďovi, dalo by sa povedať.

Písomné odpovede na ruské návrhy prišli 22. januára. Nie je prekvapujúce, že sa nezaoberali žiadnymi obavami Ruska vrátane červenej línie pokračujúceho rozširovania NATO. Namiesto toho USA a Severoatlantická aliancia uviedli alternatívne cesty k diplomatickej angažovanosti vrátane kontroly zbrojenia a obmedzenia vojenských cvičení. Súčasnú krízu teraz prezentujú ako voľbu medzi dvoma možnosťami: diplomatickým riešením, ktoré presadzujú, alebo vojnou.

Rusko je však príliš sofistikované na to, aby sa dalo zaradiť do takejto škatuľky. V nasledujúcich týždňoch a mesiacoch bude Rusko diktovať výsledok tejto krízy – a bude to jednoznačné ruské víťazstvo.

Budovanie kapacít Ruska v jeho západných a južných vojenských okruhoch a v Bielorusku má dva ciele. Sekundárnym cieľom je demonštrovať v čase a na mieste, ktoré si Rusko zvolí, svoju schopnosť vyslať na Ukrajinu dostatočnú vojenskú silu na to, aby masovo porazilo ukrajinské ozbrojené sily a zvrhlo jej vládu.

Aby bolo jasné, Rusko sa nikdy nevyhrážalo, že tak urobí. Tvrdí, že budovanie vojenských síl na hraniciach je len cvičením, ktoré mu má umožniť reagovať na agresívnu expanziu síl NATO na jeho západnom krídle. Konfrontácia sa podľa nej odvíja od "prvotného hriechu" rozširovania NATO.

I nejmenší finanční příspěvek velice pomáhá! Děkujeme!

CHCI PŘÍSPĚT

Historické fakty potvrdzujú tento výklad: ruská mantra "ani o chl p na východ" pochádza z ústneho prísľubu, ktorý dal bývalý minister zahraničných vecí James Baker sovietskemu prezidentovi Michailovi Gorbačovovi v čase zjednotenia Nemecka. Cieľom Ruska však nie je získať body v diskusii. Ide skôr o zvrátenie politiky a postoja NATO, ktoré považuje za škodlivé pre svoju národnú

bezpečnosť.

Hlavným cieľom ruského vojenského posilňovania je preto prostredníctvom série kríz odhaliť politickú, vojenskú a hospodársku impotenciu partnerstva USA a NATO. Krízy nezávislé od akéhokolvek vojenského vpádu na Ukrajinu, na ktoré USA a NATO nemajú inú reálnu odpoveď, ako vyhovieť väčšine, ak nie všetkým, požiadavkám Ruska na bezpečnostné záruky.

Volanie vlka

Príprava na súčasnú krízu sa začala na jar 2021, keď Rusko zmobilizovalo približne 100 000 vojakov v línii, ktorú možno pozorovať dnes. USA a NATO okamžite začali rétorickú vojnu. Cieľ? Riadenie vnímania. Pomocou mainstreamových médií a think-tankov bolo potrebné vytvoriť obraz o ruských nekalých praktikách a odhodlanosti Západu.

Uskutočnilo sa osobné stretnutie medzi ruským prezidentom Vladimírom Putinom a americkým prezidentom Joeom Bidenom a Rusko nakoniec stiahlo svoje jednotky. Nie však skôr, ako vyslovila niekoľko dôležitých bodov: žiadala, aby Západ držal Ukrajinu v šachu v súvislosti s dodržiavaním dohody z Minska z roku 2015. A po cvičení "voľnej plavby", počas ktorého britský torpédoborec vplával do sporných vôd pri Kryme, Rusko tiež vytýčilo červené línie, ktoré je pripravené brániť, v prípade potreby aj silou.

Rusko si z toho všetkého zobralo dve ponaučenia. Po prvé, USA ani NATO nemali reálnu vojenskú odpoveď. Ruská vojenská prevaha v akomkoľvek budúcom konflikte s Ukrajinou bola prakticky zaručená. Po druhé, jedinou reakciou USA alebo NATO by boli hospodárske sankcie. Tento záťažový test tak odhalil niekoľko kritických slabín, ktoré by Rusko mohlo využiť.

Rusko, vyzbrojené týmito dôležitými informáciami, čakalo až do jesene minulého roka, aby test zopakovalo, pričom opäť zmobilizovalo viac ako 100 000 vojakov v blízkosti Ukrajiny a nasadilo desaťtisíce elitných úderných jednotiek – Prvú gardovú tankovú armádu – v Bielorusku. Rusko opäť nevyslovilo žiadne hrozby a opakovane uviedlo, že ide len o bežné vojenské cvičenia.

Na druhej strane, USA a NATO okamžite považovali zvýšené kapacity Ruska za dôkaz jeho úmyslu napadnúť Ukrajinu. Napriek ruskému popieraniu a ukrajinskému odmietaniu nevyhnutnosti tohto výsledku USA a NATO založili svoj postoj na neporušiteľnosti svojej politiky "otvorených dverí": každý národ, ktorý má nárok na členstvo v NATO, musí mať možnosť vstúpiť.

Rusko zasa poukázalo na to, že rozširovanie NATO na východ predstavuje neprijateľné riziko pre jeho národnú bezpečnosť. Nárokuje si právo na sféru vplyvu okolo svojich hraníc, z čoho vyplýva, že akékoľvek členstvo bývalých sovietskych republík Ukrajiny alebo Gruzínska v NATO sa považuje za existenčnú hrozbu, ktorá by si vyžadovala "vojensko-technickú" odpoveď. Rusko to uvádza v dvoch návrhoch zmlúv, ktoré predložilo v decembri minulého roka. Okrem toho Rusko požiadalo NATO a Spojené štáty o písomnú odpoveď.

Nastavenie pasce

Pri spätnom pohľade sa ruská požiadavka na písomnú odpoveď javí ako pasca, ktorú zatiaľ Spojené štáty ani NATO neuznali. Odmietnutím ruských požiadaviek na bezpečnostné záruky sa Spojené štáty a NATO pripútali k postoju definovanému ich politikou "otvorených dverí" pre členstvo v NATO. Navyše, keď Rusko napriek hrozbám sankcií odmietlo stiahnuť svoje jednotky, Spojeným štátom a NATO nezostávalo nič iné, len pridať plyn. To vyvolalo dojem vojenskej reakcie, ktorej cieľom bolo vyvinúť tlak na východné krídlo Ruska, hoci Washington dal jasne najavo, že nebude brániť Ukrajinu

pred ruským útokom.

Po prvé, vznikol dojem, že ani USA, ani NATO nie sú v pozícii, ktorá by im umožňovala vyslať významnú vojenskú silu, a to ani v rámci hraníc NATO. Uviesť 8 500 amerických vojakov do pohotovosti pre prípadné nasadenie v Európe je ako priložiť hadicu k obrovskému lesnému požiaru.

Okrem toho hrozba aktivácie síl rýchlej reakcie NATO v prípade problému, ktorý nie je problémom NATO, spôsobila rozkol v rámci Severoatlantickej aliancie. Nemecko váhalo. Česká republika a Bulharsko zakázali svojim jednotkám zapojiť sa do takéhoto dobrodružstva. Turecko považuje celú ukrajinskú krízu za sprisahanie USA a NATO s cieľom obmedziť regionálne ambície a spojiť ich s konfliktom s Ruskom.

Tieto vojenské rozpory sa spájajú s neochotou Európy spáchať ekonomickú samovraždu, ak by prijala sankcie, ktoré by ju odrezali od ruskej energie, ktorú potrebuje na prežitie. Z toho všetkého sa Rusko naučilo tri hlavné veci: NATO je vojensky impotentné v NATO ani v Európe neexistuje jednota v otázke ekonomických sankcií voči Rusku a NATO – organizácia založená na konsenze – je politicky hlboko rozvrátená.

Smerom k šachu

Napriek opakovaným výkrikom Západu je veľmi nepravdepodobné, že Rusko napadne Ukrajinu – aspoň zatiaľ nie. Namiesto toho sa zdá, že Rusko vstupuje do novej fázy krízového manažmentu, ktorého cieľom je využiť slabiny aliancie USA/NATO, o čom svedčia ich písomné odpovede na jeho požiadavky.

Po prvé, Rusko ponechá diplomatickú možnosť otvorenú, ale za svojich podmienok. Moskva sa už zapojila do takzvaných normandských rozhovorov za účasti Ruska, Francúzska, Spojeného kráľovstva a Ukrajiny o prebiehajúcej kríze v Donbase. Na úvodnom stretnutí sa všetky strany dohodli, že budú dodržiavať existujúce prímerie a že sa opäť stretnú o 10 dní, čo je presný opak hroziacej invázie zo strany Ruska. Všimnite si, že na týchto rokovaniach chýbajú USA a NATO.

Ďalej Rusko pohrozí sankciami voči USA a Európe. Rusko už vyhlásilo, že jeho vylúčenie zo systému Swift pre medzinárodné menové transakcie bude mať za následok okamžité zastavenie dodávok ruskej energie do Európy. Očakáva sa, že Rusko čoskoro podpíše významné dohody s Čínou, ktoré ho budú ďalej chrániť pred hospodárskymi sankciami. Čína dala jasne najavo, že v súčasnej kríze podporuje Rusko, pretože si uvedomuje, že ak Západ zvíťazí nad Ruskom, bude čoskoro čeliť podobnému útoku.

Napokon, Rusko využije pokrytectvo USA v súvislosti so sférami vplyvu a vojenskými alianciami tým, že nadviaže vojenské vzťahy s Kubou, Venezuelou a Nikaraguou, rozmiestni námornú eskadru v Karibiku a ponechá si otvorenú možnosť rozmiestnenia ďalších síl v budúcnosti.

Týmito tromi opatreniami sa Rusko snaží ešte viac izolovať USA od NATO a Európy. Spojené štáty budú nakoniec čeliť jednej z dvoch možností: buď budú súhlasiť s výmenou politiky otvorených dverí NATO za prísľub Ruska, že sa nebude rozmiestňovať na západnej pologuli, alebo si vynútia konfrontáciu, ktorá vyústi do ruskej invázie na Ukrajinu, z ktorej bude Európa obviňovať Spojené štáty.

Šachové figúrky sa už pohybujú. Aj keď to USA nevidia, ruský šach mat sa dá predpovedať skôr ako neskôr.

AUTOR: Adam Riečanský

[ZDROJ](#)